

stemme for Udvalgsflertallets Ændringer. Saa beder jeg Dem stemme for Nr. 12 og 15 og mod Nr. 16, 17 og 18. Jeg beder Dem stemme for Nr. 19 og 20. Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 19 vil jeg dog sige, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) har stillet den Ændring, at den ene Direktør skal være landbrugskyndig og den anden handelskyndig. Jeg maa sige, at jeg lige saa lidt ønsker at binde ham til at være landbrugskyndig som til at være handelskyndig, idet jeg mener, at Ministeren i det Tilfælde maa staa frit overfor, hvem han vil udnævne, idet de særlige Forhold snart kunne kræve en Mand med nogle Kvalifikationer, snart en Mand med andre. Jeg tror, det er yderst urigtigt at sige, at det skal være en Mand med den ene eller den anden Kvalifikation. Med Hensyn til Filialerne vil jeg stemme for dem og vedblivende fastholde dem. Med Hensyn til Regelen om Ejendomsskyld beder jeg ærede Meningsfæller om at følge mig, og med Hensyn til Reglerne om Fritagelsen for kommunal Skat vil jeg for mit Vedkommende undlade at stemme og bede andre ærede Medlemmer om at gøre det samme.

Deutzer: Den Diskussion, der nu er ført, giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Først vil jeg ikke skjule, at med Hensyn til Forstaaelsen af Grundloven er jeg enig med den sidste ærede Taler. Jeg tror ikke, Grundloven er saaledes at forstaa, at naar en Lov bestemmer, at en Forretning i et vist Forhold skal henlægges til en bestemt Minister, det saa ensidig administrativt, altsaa ved kongelig Resolution, kan gøres om. Jeg tror heller ikke, at det let faktisk vil ske. Efter at Kongen og Rigsdagen ere blevne enige om, at Forretningerne paa et vist Omraade skulle henlægges til en bestemt Minister, vil man neppe let finde det rigtigt blot fra et almindeligt praktisk politisk Standpunkt set at forandre paa det.

Jeg har nærmest begæret Ord't for at gøre nogle Bemærkninger til den højtaerede Justitsministers Ytringer om den foreslaaede Fritagelse for kommunal Afgift. Man kan naturligvis godt sige, at naar Nationalbanken i 90 Aar har været fritagen for kommunal Afgift, og man saa giver den Fritagelse derfor for Fremtiden, er det en Fortsættelse af den bestaaende Ordning. Men jeg forstaaer ikke, at det Ord „Fortsættelse“ kan trøste nogen, for det reelle er, at den Fritagelse for kom-

munal Afgift, som i den nugældende Oktroj er given for 90 Aar, udløber sammen med Oktrojen, og det bliver et ganske nyt Privilegium, man giver den, naar man ved en ny Lov giver den vedblivende Fritagelse for kommunal Afgift. Men det være sig nu hermed, som det vil. Man kan altsaa finde eller ikke finde noget Argument at holde sig til deri, at det er en Fortsættelse af den bestaaende Ordning.

Derimod kan man aldeles intet Argument finde i den mere almindelige Begrundelse af Bankens Fritagelse for kommunal Skat, som den højtaerede Minister fremsatte. Det har aldrig været mig bekendt, at den Mand, der benytter en Tiktrossedel, dermed betaler en Afgift til Nationalbanken. Det er i alt Fald en frivillig Afgift, for Manden kan benytte en Guld-tiktrossedel, og af den fordrer Banken ikke noget. Men selv om man vil sige det og sige, at Banken altsaa paa den Maade tjener over hele Landet, er det dog ikke al dens Indtægt, som hidrører derfra. Den har 27 Millioner Kroners Aktiekapital og forskellige Reservefunds, som ogsaa ere paa flere Millioner Kroner. De indbringe ogsaa meget betydeligt. Altsaa, selv om hver Mand i Landet giver en lille Afgift til Nationalbanken, ere dermed ingenlunde alle dens Indtægter bestemte.

Men hvorledes man nu end vil opfatte dette, staaer det for mig — som jeg vil tillade mig at sige med et blidt Udtryk — som mindre træffende, at fordi en Indtægt hidrører fra hele Landet, skulde man ikke kunne fordrø kommunal Afgift af den. Det er dog et Standpunkt, som ikke kan holde Stik. Det vilde føre til ganske uhyrlige og umulige Resultater. Man behøver blot lige at gribe ned i Eksemplernes Masse for at finde et. Hvad siger det høje Tingf. Eks. til Embedsmændene? Jeg skulde tro, at hver Mand i Landet betaler en Afgift til Embedsmændenes Lønning, og at altsaa deres Indtægter skrive sig fra hele Landet. Kan man deraf slutte, at det vilde være rigtigt og retfærdigt, at Embedsmændene ikke betalte kommunal Skat? Ja, det skal være mig meget kært, hvis man vil slutte det, men jeg har rigtignok aldrig her i Rigsdagen sporet den mindste Stemning derfor, og det er heller ikke rigtigt. Jeg mener, at man ikke kan forlange, at Banken vedblivende skal være fri for kommunale Afgifter. Det er og bliver en Uretfærdighed saaledes at bebyrde en enkelt Kommune med at betale en Del af den Afgift, Staten ønsker. Jeg kan godt erkende, at Forslaget om Fri-